

مردی که برای همیشه در دل
عبدل آبادی‌ها جا دارد

«ایمان» مظهر بخشندگی بود

ابودر جهل امیرانی به هر محله‌ای از منطقه ۱۹ به خصوص مساجد و حسینیه‌ها بروید و نام ایمان رسولی را بر زبان بیاورید، از او به نیکی یاد می‌کنند؛ مرد نیک اندیش و خیری که منشأ خیر و برکات زیادی در جنوب تهران بود. تازمانی که کارمند شرکت گاز بود، خانواده‌های کم بضاعت انگشت شماری به او مراجعه می‌کردند، اما پس از بازنشستگی و راه‌اندازی شرکت ساختمانی برای نوسازی بافت‌های فرسوده، محرومان زیادی را زیر چتر حمایت خود قرار داد.

حالا یک سال از درگذشت حاج ایمان رسولی گذشته و محمدصادق پرند که بیش از ۲۰ سال با او آشنایی داشته، می‌گوید: «بعضی از انسان‌ها قابل توصیف نیستند و به قدری امتیازهای ویژه دارند که نمی‌توان آنها را بر زبان آورد. رسولی، چنین انسانی بود. او زمانی که شرکت ساختمانی راه‌اندازی کرد، سهم فقرا، مستأجران و مساجد را از سود خود کنار گذاشت، به گونه‌ای که هر روز دست‌های زیادی برای دعا و درخواست رحمت برایش به سوی آسمان بلند می‌شود.» وی ادامه می‌دهد: «زمانی که از نیت مسئولان حسینیه اعظم ائمه اطهار (ع) برای توسعه این مکان مذهبی در محله خانی آبادنوی جنوبی باخبر شد، بخشی از ساخت و تجهیز آن را برعهده گرفت.»

ایجاد اشتغال برای نیازمندان

رضا شیری هر ماه از طرف رسولی کمک نقدی به حساب خانواده‌های بی بضاعت و بی سرپرست واریز می‌کرد، می‌گوید: «او برای اینکه کمک به نیازمندان را به دلیل مشغله‌های کاری فراموش نکند، مرا مأمور واریز کمک‌های ماهانه کرده بود و تاکید می‌کرد این کار یک روز هم به تعویق نیفتد.» وی ادامه می‌دهد: «رسولی در کنار ایجاد شغل برای ۸۵ نفر به صورت مستقیم و ۲۵۰ نفر به صورت غیرمستقیم، زمینه اشتغال و درآمدزایی برای تعدادی از نیازمندان یا فرزندان آنها را در پروژه‌های ساختمانی خود فراهم کرد. به همین سبب، ۴ سال پیش تندیس همایش ملی نام‌آوران عرصه تولید و رضایتمندی مشتری به او اهدا شد.»

اثر کارهای خیر را دیده‌ام

رسولی در زمان حیاتش، مسجد امام حسین (ع) را در محله عبدل آباد، حسینیه باب‌الحوایج (ع) را در محله نعمت‌آباد، حسینیه‌ای در درکه و مدرسه‌ای در روستای محروم «دم سقرلو» از توابع شهرستان اردبیل ساخت. او در مرمت و بازسازی مدارس زیادی از جمله هدی و دکتر حسینی هم نقش داشت و در هر مسجد و حسینیه‌ای که نیاز به تعمیر یا توسعه داشت، وارد می‌شد.

علیرضا حمیدی، شورایار و اهالی قدیمی تجریش:

خانه خاطره‌ها

خانه پدری حاج عباس به پاتوق خاطر ه‌بازهای تجریش و شمیران تبدیل شده است. موسفیدان تجریش هر وقت دل‌شان هوای گذشته کند، اینجا جمع می‌شوند. حاج عباس با این کار قدم بزرگی برای حفظ هویت شمیران برداشته. هر کسی عکسی قدیمی پیدا کند، اول یاد خانه حاج عباس می‌افتد تا دیگران هم در تماشای این عکس‌ها شریک شوند.

علی اصغر کاوه‌پور، یکی از اهالی قدیمی دزاشیب:

اینجا زمان از حرکت می‌ایستد!

به جز مدها عکسی که روی دیوار خانه حاج عباس نصب و هزاران عکسی که از اماکن و چهره‌های شمیران در آلبوم‌ها حفظ کرده است، حاج عباس آرشیو کاملی از عکس‌های تاریخی تهران و محله‌های فرهنگی قدیمی دارد. با ورق زدن این مجله‌ها و تماشای تاریخ تهران، در خانه حاج عباس متوجه گذر زمان نمی‌شوی. انگار اینجا زمان در چند دهه پیش متوقف شده.

حاج عباس صالحی تصاویری ناب از آبادی‌های دیروز شمیران که امروزه به عنوان محله‌های شمال شهر شناخته می‌شود، جمع‌آوری کرده است

تونل زمان در شمیران

حسن حسن‌زاده خانه‌اش شبیه موزه است و مثل تونل زمان که امروز را به دیروز وصل می‌کند. روی دیوار خانه پدری حاج عباس صالحی جای خالی پیدا نمی‌شود. تصاویر سیاه و سفید، مثل هجوم خاطره‌ها به ذهن انسان، چهار دیواری را محاصره کرده‌اند. صالحی، تاریخ پر و پیمان شمیران و تهران را با این تصاویر ناب حفظ کرده است.

هر عکسی قصه‌ای دارد

روی دیوار خانه پدری حاج عباس می‌توان تاریخ کهن شمیران را مرور کرد. جز اماکن تاریخی، خیابان‌ها و کوچه‌هایی که اکنون دیگر خبری از آنها نیست، سیمای درگذشتگان و کاسبان نامدار شمیران که اکنون دیگر چهره در نقاب خاک کشیده‌اند، روی دیوارها دیده می‌شود. حاج عباس می‌گوید: «همه این عکس‌ها قصه‌ای دارند. داستان زندگی صاحبان این عکس‌ها برای جوان‌های امروز محله در حکم کلاس درس اخلاق است. هر وقت اهالی برای تماشای عکس‌ها می‌آیند، قصه هر کدام را برای‌شان تعریف می‌کنم.» او به عکس مرحوم حاج نقی جوداری یکی از کسبه نامدار شمیران اشاره می‌کند، می‌گوید: «حاج نقی کاسب نمونه و الگوی کسبه تجریش بود. وقتی سیل تجریش آمد و به مغازه‌های سرگول آسیب زد، فقط مغازه عطاری حاج نقی صحیح و سالم باقی ماند؛ کسی که وزن پاکت‌ها را روی کفه ترازو حساب می‌کرد تا مبادا حق مشتری ضایع شود.»

خدمت به محله، فقط دستگیری از افراد نیازمند و کمک به حل مشکلات شهری و اجتماعی و... نیست. حفظ هویت و تاریخ یک محله هم خدمت بزرگی به ساکنان آن است؛ کاری که عباس صالحی با خون دل انجام داده و تصاویری ناب از آبادی‌های دیروز شمیران که امروز آنها را به نام محله‌های شمال شهر می‌شناسیم جمع‌آوری کرده است. روی دیوار خانه پدری باصفای او در محله تجریش که حالا دیگر با هجوم آپارتمان‌ها و برج‌ها محاصره شده است، می‌توان تاریخ شمیران را ورق زد و به گذشته‌ها سفر کرد. خودش درباره این مجموعه منحصر به فرد از عکس‌های تاریخی می‌گوید: «از تمام خانه‌های قدیمی راسته بازار تجریش که بیشترشان به مغازه و انباری تبدیل شدند، این خانه با حدود یک قرن قدمت باقی مانده و خاطره‌هایش. من هم تصمیم گرفتم تصاویر کمیابی را که از آبادی‌های شمیران و چهره‌های ماندگار این گستره وجود دارد، مثل همین خانه حفظ کنم تا خدمتی به تاریخ و هویت شمیران کرده باشم.»

این موزه را اهالی شمیران تکمیل می‌کنند

عکس‌ها همه جا هستند؛ از چهار دیواری اتاق‌های خانه تا راه‌پله‌ها. قدم زدن در این خانه، مثل قدم زدن در دل تاریخ شمیران است. صالحی با هر عکس، تاریخ را ورق می‌زند. با اشاره به عکس‌ها، از نیاوران و ماجرای نام این محله می‌گوید تا تجریش و گوگل و شغل ساکنان آبادی‌های تجریش. او شناسنامه همه عکس‌ها را هم تا حد امکان تکمیل کرده است؛ از نام عکاس و محل عکاسی تا زمان ثبت عکس و حتی نام دقیق افرادی که در عکس‌ها حضور دارند. او از چالش‌های جمع‌آوری این عکس‌ها می‌گوید: «این گنجینه با کمک اهالی شمیران، دوستان و بستگان من تکمیل شده است. وقتی تصمیم به جمع‌آوری این عکس‌ها گرفتم، هر جا چشم‌ام به یک عکس قدیمی می‌افتاد می‌خریدم و به خانه می‌آوردم. اهالی قدیمی شمیران هم وقتی از این موضوع باخبر شدند، عکس‌های تاریخی را که در آلبوم خود داشتند به من دادند.»

سالی است که عباس صالحی با تهیه یک دوربین عکاسی، عکسبرداری از اماکن، خانه‌ها و بناهای تاریخی شمیران را آغاز کرد.

۱۳۴۸

عکس در خانه پدری عباس صالحی جمع‌آوری شده که شماری از این عکس‌ها را با دوربین خود در چند دهه اخیر ثبت کرده است.

۳۰۰۰